

15. navadna nedelja

Pirniče, 15. julij 2018

»Pojdi in prerokuj mojemu ljudstvu«

Dragi bratje in sestre!

Današnja Božja beseda nas sooči s temeljnim poslanstvom preroka; na primeru preroka Amosa, o čemer smo poslušali v prvem berilu in na primeru Jezusovih apostolov v evangelijskem odlomku, nam kaže, v čem je služba preroka in na kakšen način jo kaže vršiti.

Značilnost slehernega pravega preroka je to, da ne išče svojih koristi. Ne pripisuje si kakšnih nadnaravnih darov in sposobnosti. Ne bere prihodnosti iz zvezd ne iz kristalne kroglice, pač pa ima na široko odprte oči in nepodkupljiv dar presoje, da vidi, kaj se dogaja in sklepa, do česa bo to pripeljalo. Nič več in nič manj. Prihodnost ni zapisana v zvezdah, niti v kavni usedlini: prihodnost si s svojimi odločitvami, s svojimi dejanji ustvarjamo sami. In prerok je tisti, ki vidi kakšne posledice prinašajo naše odločitve. Če se bomo odločali in delovali prav - to je: v skladu z Božjo voljo - potem bodo naše odločitve in naša dejanja prinašala blagoslov, srečo in napredek. Če bomo delovali v nasprotju z Božjo voljo, bodo naša dejanja in naše odločitve prinašale pogubne sadove: nemir, sovraštvo, nered in končno propad. In pravi preroki nas na to opozarjajo. Tistim, ki jim ni do resnice ali se te celo bojijo, so zato preroki odveč; preganjajo jih in jih želijo na vsak način utišati.

V prvem berilu smo videli, kako duhovnik Amacija, jasno v službi kralja, prepove preroku Amosu prerokovati v Izraelu. Če bi prebirali Amosovo knjigo od začetka, bi videli, kako je prerok grajal Izraelce zaradi njihove nepravčnosti do ubogih, zaradi nemoralnosti, ki se je širila med ljudstvom in zaradi spogledovanja z božanstvi drugih narodov. In ker je opozarjal, da tako življenje lahko pripelje le v nesrečo in pogubo naroda, so ga oblasti preganjale.

Vzorec, dragi bratje in sestre, ki smo ga srečali v tem berilu, se skozi zgodovino vedno znova ponavlja: in če smo iskreni: se ne ponavlja tudi danes med nami? Če nekdo preveč glasno opozori na stranpota, po katerih hodimo, na napake, ki jih počnemo, ga hitro razglasimo za nebodigatreba in tako ali drugače utišamo.

Jezus zato svojim prerokom, apostolom, premišljeno položi na srce nasvet, da naj se zaradi tistih, ki ne sprejemajo povabila k spreobrnjenju, ne vznemirjajo preveč. *»Če vas kakšen kraj ne sprejme in vas ne poslušajo, pojdite od tam in si otresite prah z nog, njim v pričevanje«*. Z drugimi besedami: svarite, opominjajte, vabite k spreobrnjenju. A če vas ne poslušajo, če trdoglavo

vztrajajo v svoji zablodi, je odslej to njihov problem. Vi ste svoje naredili. Posledice svojih dejanj pa naj si pripišejo sami.

Morda vas zanima, bratje in sestre, kako se je končala Amosova zgodba? Ne ve se. To ni zapisano. Izraelsko kraljestvo pa je bilo le nekaj desetletij kasneje uničeno in večina prebivalcev odvedena v asirsko sužnost. Tam so ljudje spoznali, da je prerok imel prav; a za večino je bilo to že prepozno. Amen.